

1

Δωρόθεος

(Μοναρχοῖς)

Ο χρονογράφοις

Tὸ 1631 ἐξεδόθη ἐν Βενετίᾳ διὰ πρώτην φοράν τὸ πολλάκις ἐπανεκδοθὲν
«Βιβλίον ἱστοριῶν, περιέχον τὴν ουρόφει διαρρέους καὶ ἔξοχους ἱστορίας,
ἀρχόμενον ἀπὸ ιτίσεως πόσμου [κτλ...]. Συλλεχθέν μέν ἐκ διαρρέων
'Ακριβῶν ἱστοριῶν καὶ εἰς τὴν νοινήν γλωσσαν μεταγλωττισθέν παρὰ
τοῦ ἑρωτάτου μητροπολίτου Μοναρχοῖς κυρίου Δωροθείου [κτλ..].»

Προδιειται δερὶ αρροφικοῦ λαϊκοῦ ἀναγραφομάτος (γρωτοῦ ὡς «Χρονο-
γράφος») τὸ ὄνομα (ιατκὸν Ρούσσον, Η. Α., σ. 84-85) ἐφανεζεδόθη τὸ 1637,
τὸ 1654, τὸ 1676, τὸ 1681, τὸ 1684, τὸ 1686, τὸ 1691, τὸ 1743, τὸ 1750, τὸ
1761, τὸ 1763, τὸ 1781, τὸ 1786, τὸ 1792, τὸ 1798 οὐτλ. [τὸ etc. = ιατκ. σημει-
ούται ὑπὸ τοῦ Russo]. — Τὸ ἔργον εἶχε μεγάλην διάδοσιν, ζητούμενός καὶ μετα-

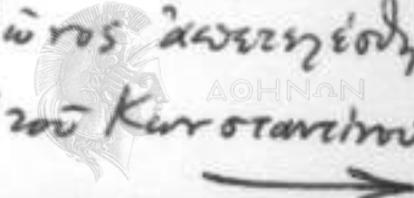
φράσεις ^{τις γλώσσαν}
στικείων ή τις (στερισσοτέρας) εἰς γλώσσαν συμβαίνει.

Tò απειχόμενον τοῦ Βιβλίου εἴναι, παρά βάσιν, η γρωστή ἐν
ωγγὶων ουρτάζειν ήταν διασκεύη διηγέδης χρονογραφίας τοῦ 16^{ου}
αἰώνα, ἀρχομένη ἀπὸ θεοφάνειας πόρου ήταν δικήνοντα μήνει τοῦ 1570 (διό
ήταν γρωεισταὶ ὧντο τὸ ὄντορα «Χρονικόν τοῦ 1570»). Αρι ταῦτα οἱ Ποῦσσος
(σελ. 58) παρασέμενε εἰς τὸ ἔτερον τοῦ Th. Preger, Die Chronik vom Jahre 1570,
in Byzantinische Zeitschrift, 11(1902)ο. 4-5. Ο Preger ἐμελέτησε αρι
τὰ 25 χειρόγραφα τῆς ἐπί λόγῳ χρονογραφίας τοῦ 16^{ου} αἰώνα, ήτις φέρεται
ἄνωνυμος (εἰς 4 χειρόγραφα ἀναρτάσθη τὸ ὄντορα τοῦ Μανούλι Μα-
λαζού, ἀλλά οὐτος θεωρεῖται αριθμός ἀντίγραφῶν καὶ συμπληκτῶν, οὐχὶ
ουρτάτων τοῦ Χρονικοῦ). Τῆς ἀνωνύμου ταῦτα δαιμονὸς χρονο-

(2)

Δωρόθεος
(Μοναχός)

γεασίας του 16^{ου} αιώνος ονόματα διάχοροι, ἐλαχέως παραδιαστούσαι δια-
σημαῖ, ουτομάγερει καὶ ἐντενέστεραι, ἐν ταῖς δὲ αροῦραις καὶ στρατίαι
ωστικοῖ καὶ καν/πόλεως τοῦ Συγγραφᾶ (α' ἔκδοσις εἰς λίν Turcograecia τοῦ
Κρουσίου, 1584), καὶ ὑστεριαρχικοῖ καν/πόλεων τοῦ Μαζάροῦ (α' ἔκδο-
σις εἰς λίν Turcograecia εἰσιόν), καὶ "Εὐθεῖς Χεορινόν", τὸν ἐξ ἀγιορείτικος
καθίκιος ἐξέδωνεν ὁ Στα. Λάμπερος (London 1902), καὶ "Εὐθεῖς Χεορινόν", τὸν
ἐν χαρογράφου τῆς Οζρόρδου ἐξέδωνεν ὁ Κ. Σαΐτας (Μετ. Βιβλ. τόμ. 7, σ. 557-610)
καὶ ᾧλα. Μετά τὸ ἅρθρον τοῦ Preger ἐγένετο γνωστὰ καὶ ᾧλα σχετικά
χαρόγεαδα. — Ἡ λαϊκή αὐτή χρονογραφία του 16^{ου} αιώνος ἀνεντεῖσθαι,
κυρίως ἀπό την δημόδη παρακράσιν τῆς "Χεορινῆς Βιβλου" τοῦ Κυριακάνθην

Μαρασονή (IB' αι.). ουρανομετέμετρ με ωράια μεγάλεια δὲ τοῦ Θεοφάνους, τοῦ Γεωργίου Μοναχοῦ, τοῦ Κεδρινοῦ, τοῦ Ζωναεῖ κ.ἄ. Αξιολογώσεεκ εἶται τὰ μεγάλα περὶ τῶν μεταρρυθμοτέρων ιστορινῶν γεγονότων, ἀπὸ τῆς ἀλώσιμης μίκης τοῦ 1570 μαζί θεέμενα.

Tῆς λαϊκῆς ταύτης χρονογραφίας τοῦ 16^{ου} αἰώνος μία διασκευὴ εἴναι τὸ «Βιβλιον Σοτορινόν». Τὸ υπό τὸ οὔτονα τοῦ Διαρρήσου Μοναχού ενδόδειν τὸ πρώτον ἐν Βενετίᾳ τὸ 1631.

Ο Κ. Ιάκως ἀνέδωσεν εἰς λάθος τῶν τυπογράφων τὸ οὔτονα Διαρρήσος, υποστηρίζων ὅτι ή σύνταξις τοῦ ἔρου βρείτεται εἰς τὸν Ιερόθεον Μοναχούς (μετά τοῦ 1578 ἀριθμοῦ εἰς τὸν πρότον μαζί πρό τοῦ 1602 ἀριθμοῦ), οὗτοι διά μακρῶν ἀναρρίπτειν εἰς τὸ Βιβλιον μαζί οὐτις ἡτοί ο μόνος που ἀνέντατο νὰ γρωεῖται ὅλας τὰς εἰςτι ματαχωριζομένας λεπτομερεῖας τοις τῶν ουρανοῦ

Δωρόθεος
Μονεμβασιας

Ενώ τῆς ωραυταρίχου παρειαρχίας τοῦ 'Ιερεμίου Β', ωρι τῷ εἰς Μόοχαν
ταξιδίου τοῦ σίνου. Πληράκου ναι τῆς ἀνοδούσιας τοῦ (1588-1590), τῶν
ἔντι διασφραγμάτων μη. Η καστηρίζει δι' οἱ Σάτας τὴν ἀποφίν
τοῦ ναι μὲν τὸ γεγονός ὅτι μετὰ τὸν Κερότιον οὐδένα Δωρόθεον ου-
σιτάτην εἰς τὸν θρόνον τῆς Μονεμβασίας (Κ.Σάτα, Μεσαιων. Βι. βι. οδηγίη,
Τόμ. 3, στα. 15-19. — Russo, Studii, I σ. 71).

Κατὰ τὸν Χρυσόστομον Παπαδόπουλον (Περὶ τῆς εἰλ. ζητητ. χρον-
ήρασίας τοῦ 16 αἰώνος, Αλεξανδρεια 1912 = Σκιτ. Φάρος 9, 1912, c. 410-454)
δέντιναι δυνάστεραι να είναι συντάκτης τοῦ ζερμού Κερότιος.

'Ο Δηροθ. Ρουσσός, ἀπορρειπτωρ τὴν ἀποφίν τοῦ Σάτα, αροσθέζει ὅτι
διναι ὀρευ σημασίας τὸ γεγονός ὅτι οὐδεὶς Δωρόθεος Μονεμβασίκης ανα-
τρέψει μετὰ τὸν Κερότιον, διότι ὁ συντάκτης τοῦ Χεονινοῦ ηδύνατο να

είναι προγνώστερος ναι οὐχι μεταγνώστερος του γέροντος. Πράγματι
 δι' ανωνείσκου ὁ Ρούσσος (Ἐνθάντ. σ. 78) ναι απειώνει εἴναι Δωρόθεον
Μοναρχαῖς, λόγιον, κατά τὸ ἔτος 1422, δότης οὐβίται μαζί μετά
 α Διδοναδία λεξθῆσα ὡς οὐ γόδος ἐγένετο τῷτε ἦτειρ Αγαθονίῳ κατά^{την}
 ταῦτης τῆς Βασιλίδος τῷτε πόλεων μαζί μηνα "Ιουνίου μηέρα κ'" (Νέος Εθν.-
 νομισμάτικος 5, 1908, σ. 267). Τι, διανοὶς λοιδόρ, κατά τὸν Ρούσσον (σ. 79), ὁ
 Δωρόθεος οὗτος τοῦ 1422 οὐδός τις, προγνώστερος ναι οὐχι μεταγ-
 γίστερος (ἀφοῦ μεταγνώστερος δὲν γορέχει) του γέροντος, ~~τοποθετεῖται~~,
 γυρίζει μιαν διάσπειρην τοις γρατοῖς Χεονογραφίας, η οποία συμπλη-
 ψεδεῖται αργότερον υπὸ ἄλλων μὲν τὰ μέχρι τέλους τοῦ 16^{ου} αἰώνος γρατοῖς,
 διετήνοσεν ως ὄντα συγγραφίως τὸ ὄντα τοῦ Δωρόθεου Μοναρχαῖος,
 ὄντα τὸ οὖτος δὲν δικαιούεται να εξοβελισθεί.